

ชายเศร้าโศกยากจนผู้ต้องไป

A Poor Wayfaring Man of Grief

สงบ ♩ = 96-112

1. ชาย เศร้า โศก ยาก จน ผู้ ต้อง ไป ผ่าน เข้า มา ใน ทาง
 2. ครั้ง ฉัน มี อา หิว น้อย เตรียม ไว้ ท่าน เข้า มา และ ไม่
 3. ฉัน มอง เห็น ท่าน ที่ ลำ น้ำ หู หุง ฟู จาก หิน ท่าน

ฉัน บ่อย หน ท่าน ขอ ความ ช่วย เหลือ อย่าง ถ่อม ตน มาก
 เอ๋ย ว- จี หิว ข- นม ปิ้ง แทบ วาย ชี วิ ฉัน
 แรง หมด ไป กระ หาย ของ ท่าน น้ำ ไม่ ได้ ใจ ท่าน

จน ฉัน ไม่ สา มารถ บอก ปิด ฉัน ไม่ อาจ ตาม ท่าน
 ให้ ที่ มี ท่าน สวด อวย พร หัก แล้ว กิน และ ให้
 ยิน และ ชล น้ำ ไส ไหล วัน ฉัน รัง ไป และ ยก

นาม ไฉ หนา ฤ มา จาก ไหน จะ ไป ที่ ไฉ แต่
 ฉัน ส่วน หนึ่ง ฉัน จึ่ง ได้ ส่วน ของ เทพ เบื้อง บน เพราะ
 ท่าน ชื่น มา ท่าน คิม ตาม ครา จาก ด้วย ของ ฉัน ครั้น

4. น้ำท่วมไหลบ่าในราตรีกลาง
พายุลมหนาวนั้นพัดจัดจ้า
ฉันยืนเสียดท่านแล้ววิ่งไปหา
เชิญท่านเข้ามาพักในเรือนฉัน
ให้ความอบอุ่นหนึ่ในอาภรณ์
ให้ท่านนอนบนเตียงฉันนิทรา
ส่วนฉันนอนลงบนพื้นโลกา
ในฝันเหมือนว่าในสวนอ้อเค้น
5. ฉันพบท่านอยู่ที่ริมข้างทาง
บาดเจ็บร่างเปลือยถูกตีแทบตาย
ฉันกระตุ้นทำให้ท่านหายใจ
ปลุกวิญญาณท่านและให้น้ำมัน
อาหารเครื่องดื่มแล้วท่านหายดี
ฉันเองมีแผลส่วนในกายา
แต่จากโมงนั้นความเจ็บสลับลา
สันติรักษาใจข้าของฉัน
6. ท่านอุกกล่าวโทษในที่คุมขัง
ให้วายชั่ววงศ์ตอรุ่งทิวา
ฉันห้ามสิ้นเท็จคนพดุมสา
และให้เกียรติท่านคราถูกเยาะเย้ย
เพื่อพิสูจน์มิตรไมตรีของฉัน
ท่านถามฉันตายแทนท่านได้ไหม
แม้ฉันรียแรงเลือดเย็นจับใจ
วิญญาณเสร์ตอบไป “ฉันขอม”
7. บัดคลนั้นฉันได้เห็นด้วยตา
ชายแปลกหน้าเริ่มเผยตัวให้ดู
รอยบนฝ่ามือของท่านฉันรู้
พระผู้ช่วยยืนอยู่เบื้องหน้าฉัน
ตรัสและเรียกนามฉันอันยากไร้
“เจ้าไม่ได้ละอายในตัวเรา
การนี้เป็นอนุสรณ์ของเจ้า
อย่ากลัวเจ้าทำสิ่งนี้ต่อเรา”

เนื้อร้อง : เจมส์ มอนท์โกเมอรี, 1771-1854

ทำนอง : จอร์จ โกลด์ 1792-1858, คัดแปลง

เพลงสวดอันเป็นที่รัก ของศาสดาใจเซฟ สมิต คูประวัติศาสตร์นักร 6 : 614-15

บทที่ 25 : 31-40

โมไซยา 2 : 17